

1817. Παΐσιος Θετταλός ό από Συληβρίας Φιλιππουπόλεως. Ούτος, ώς φαίνεται, ήτο και παιδείας μέτοχος· ούτος δέ άσθενήσας απέθανε και έτάφη εις Φιλιππούπολιν, όν διεδέχθη ό

1822. Σαμονήλ Φιλιππουπόλεως· ούτος δέ περιπελχθείς εις τά πράγματα, κατ' έπιταγήν τής Μ. Έκκλησίας μετέβη εις τήν βασιλεύουσαν, όπου και παραιτήθη. Τοῦτον διεδέχθη τήν **26 Σεπτεμβρίου** ό

1824. Νικηφόρος Λέσβιος Φιλιππουπόλεως· άνθρωπος άμοιρος παιδείας, αλλά παλίμβουλος και πονηρός, καθ' όλην τήν φυσικήν και ήθικήν σημασίαν τής λέξεως· ανάξιος ίνα ποιιάνη λογικά πρόβατα· εις τοῦτον και ζώντα και μετά θάνατον έφηρημόσθη τό ήγτόν εκείνο· „ό μη καλώς διανοηθείς περι „των ιδίων, οὐδέποτε περι των άλλοτριών καλώς διανοηθήσεται. Δις υπό των πολιτών κατετρέχθη· έξωρίσθη υπό τής εκκλησίας, ήτις έπεμψεν έξαρχον, ίνα έπιτοπίως εξετάση τάς κατηγορίας του· αλλά τά πάντα υπέρ εκείνου έργρισαν. „Αι δεϊ χρημάτων, είπεν ό άθάνατος Δημοσθένης, και άνευ τούτων, οὐδέν ύμιν „γενέσθαι των δέόντων, είπον προς τόν Νικηφόρον οι Προστάται του. Ούτος απέθανε τήν **27 Αύγούστου 1850**, και έτάφη εφάπαξ· ή δέ κηδεία και έκφορά του νεκρού αυτού έγένετο με όλην τήν λαμπρότητα υπό των Φιλιππουπολιτών Χριστιανών, οίτινες φιλοτιμηθέντες έτίμησαν τήν άξίαν του εκκλησιαστικού του βαθμού, ενώπιον των έθνών τής Μεγαλοπόλεως ταύτης. Τοῦτον δε διεδέχθη τήν **24 Αύγούστου**

1850. Χούσανθος Λέσβιος ό από Κρήτης και πρώην Σύμνης Φιλιππουπόλεως· άνήρ κάτοχος παιδείας· όρα τόν Πατηρυζιόντον· είθε ό βίος του να τελειώση με τήν αυτήν περιγραφήν, ως και τοῦ Αιορυσίου και Κροίλλου.

